

A. Gibert

Actief zijn

-

Als iemand zegt dat het een karaktertrek is van deze tijd van verval om ‘weinig kracht’ te hebben, dan kan men daar tegen in brengen: ‘Moeten we dan de armen over elkaar doen en ongevoelig blijven voor zoveel nood om ons heen?’ Aan de andere kunnen christenen met een krachteloos en vormeloos leven er een verontschuldiging in vinden en zeggen: ‘Waarom zullen we ons inspannen, alles lijdt toch schipbreuk? Laten we ons op de achtergrond houden en niets doen!’

Grote of kleine activiteiten

We kunnen geen grotere vergissing maken. De dag van de kleine dingen is niet een dag van luiheid of traagheid. Het is de dag dat, na de terugkeer uit de ballingschap, Zerubbabel het huis van de Heer heeft gegrondvest en voltooid. Dat is als niets in de ogen van mensen, maar een zwak overblijfsel, aangemoedigd door de Heer, moet daaraan werken. Het zal door de Heer niet vergeten worden. Zelfs niet als hun trouw en arbeid verachtelijk is voor de ogen van de mensen (Zach. 4:9; Hag. 2:1-4; Mal. 3:16).

Omdat de nacht vergevorderd is en de dag nadert moeten wij waakzaam zijn. Het feit dat wij moeten waken, terwijl de slaap ons overmant, vereist inspanning. Maar als het einde van alle dingen nabij is, moet we bezonnen en nuchter zijn om te bidden. Dan kan de Meester ons vinden terwijl we bezig zijn met hetgeen Hij ons gegeven heeft om te doen (1 Petr. 4:7; Luk. 12:43). Nee, hij van wie de oprechte gezindheid is opgewekt (2 Petr. 3:1), ten opzichte van de tijd die wij beleven, mag

niet traag zijn. Strijdend tegen de algemene drang naar ‘grote dingen’ waarop de natuurlijk mens zich beroemt, strekt hij zich uit naar de dingen die de Heer te allen tijde aan de Zijnen vraagt in een grote en nederige afhankelijkheid. De ingetogenheid wordt groter als de weerspanning overal wordt gepredikt. *“Weest niet traag in de ijver; weest vurig van geest; dient de Heer”* (Rom. 12:11).

We moeten weliswaar niet proberen de wereld te verbeteren. Die ligt onder het oordeel, zonder mogelijkheid om dat te herroepen. We moeten ook niet proberen de Gemeente van het begin te willen herbouwen, zij is het grote huis geworden, zij verwacht Babel. Meer dan ooit moet hij, die de Naam van de Heer belijdt, zich afzonderen van alle ongerechtigheid en uitgaan. *“Laten wij daarom tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, terwijl wij zijn smaad dragen”* (Hebr. 13:13). Maar zou er buiten de legerplaats niets te doen zijn? Heeft Christus in Zijn vernedering niet voortdurend het voorbeeld gegeven van werkzaamheid, wanneer Hij met gebed begint voor de dag aanbreekt? Hij heeft gezegd: *“Ik moet de werken werken van Hem die Mij heeft gezonden, zolang het dag is; de nacht komt wanneer niemand kan werken”* (Joh. 9:4).

“Wees niet traag in ijver”. In 2 Korinthe 8:7; Hebreeën 6:11, Judas vers 3, Markus 6:25, 2 Petrus 1:5, 2 Korinthe 7:11,12 en Lukas 1:38 worden de woorden: bereidwilligheid, ijver en haast gebruikt. Zo moet het op elk terrein zijn.

In de familiekring

Op de eerste plaats in de familiekring. De redenen om actief te zijn doen zich voortdurend voor de christelijke huisvrouw in de zorg voor het gezin en de opvoeding van de kinderen. Die vormen voor haar de normale en vruchtbaarste bezigheid in de Heer. Dat geldt ook voor het hoofd van het gezin. Zijn activiteit wordt voortdurend geëist als hij wil dat zijn huishouden het kenmerk draagt van het Woord van God en van het gebed. Wat zien we tegenwoordig in de wereld? Het gezinsleven is in achtung gedaald. De huwelijksband gewantrouwd. Veel ouders zijn zich niet bewust van hun verantwoordelijkheid en omdat ze die niet nakomen, wordt de wanorde thuis aangemoedigd. Andere ouders eisen tevergeefs een gezag op, dat door hun gedrag krachteloos blijft. Hun kinderen ondergaan veel invloeden van buitenaf, die ze van het huiselijk middelpunt verwijderd. Ze worden ertoe gedreven om al vroeg een twijfelachtige persoonlijkheid te laten zien. We herkennen er makkelijk de trekjes van de laatste dagen in (2Tim.3:2). Mochten allen, die de Naam van de Heer liefhebben, ijver tonen in de huiselijke kring, die zo ernstig bedreigd wordt.

In de gemeente

Wat zullen we zeggen van activiteiten in de gemeente? Laten we allemaal die dienst vervullen, die wij van de Heer gekregen hebben. Niemand kan zeggen dat hij er geen een heeft gekregen. Bovendien moeten wij allemaal, één van hart, de kostelijke aanbiddingdienst vervullen en *“laten wij op elkaar acht geven tot aanvuuring van liefde en goede werken...en dat zoveel te meer naarmate u de dag ziet naderen”* (Hebr. 10:25).

Wat een activiteit verwacht de Heer van ons op dat terrein! *“Mijn zonen, weest u niet nalatig, want de HEERE heeft u uitgekozen om voor Zijn aangezicht te staan om Hem te dienen, om voor Hem dienaars te zijn, mannen die reukoffers brengen”* (2 Kron. 29:11). Dat zegt Hizkia tegen de priesters en de Leviëten, zodat ze zullen deelnemen aan het werk om het huis van de Heer te heiligen. Zij moeten dat doen omdat hun vaders ontrouw zijn geweest en de toorn van de Heer op Zijn volk rust.

Wij hebben evenmin een verontschuldiging om niet werkzaam te blijven tegenover de wereld. Wij zijn in de wereld geplant om te schijnen als lichten terwijl we het woord van het leven laten zien (Fil. 2:15).

Op het werk

In zijn werkkring laat een christen dit zien, door zijn werk voor de Heer te doen met nauwkeurigheid, ijver, eerlijk en niet uit winstbejag of eerezucht. Niet ongeduldig verdragen wat van hem geëist wordt, maar met bereidwilligheid dienst doen, als aan de Heer en niet aan mensen (Ef.6:7). Dat is het eerste en een voortdurend getuigenis om naar buiten toe te laten zien. Het werk doen voor Christus, in plaats van de Heer bij de deur van de werkplaats achter te laten. Zo kan het vak en de manier waarop men het werk verricht Zijn goedkeuring hebben. Als hij het zo doet, versiert hij de leer van God onze Heiland (Tit.2:10). Als dat van slaven wordt gezegd, hoeveel te meer is het dan van toepassing op een ieder, die in meer gunstige omstandigheden werkt.

Tijdens vrije tijd

De christen kunnen we herkennen aan de manier waarop hij zijn vrije tijd invult. Het hoge tempo van het tegenwoordige leven eist ontspanning en rust. Maar veel mensen zijn meer bezig met hun vrije tijdsbesteding, feestjes, weekends, feestdagen en betaalde vakantiedagen, dan met hun gewone werk. Dan tonen zij

zich actief! Hoe is dat met ons? Wij spreken hier niet over de zondag. Want het gebruik van de dag van de Heer zou geen vraagstuk moeten zijn en toch zou het goed zijn Jesaja 58:13 en 14 eens te lezen. Dat is van toepassing op de sabbat, maar gezien als de heilige dag van de Heer – Mijn heilige dag.

God geeft tegenwoordig velen onder ons meer tijd en gemak om het Woord te lezen en te bestuderen met meer kostelijke middelen dan men vroeger had. Ook om elkaar op te bouwen en om te evangeliseren. Dit zal velen, die hun gekwelde leven betreuren, verwonderen. Laten we niet vergeten, dat het nog niet zo lang geleden is, dat een werkweek 72 uur telde en meer, zonder verlof en zonder pensioen. De dagtaak van de boerenarbeider was vooral zwaar. Het is maar al te waar, helaas, dat de stoffelijke vooruitgang, die de lichamelijke inspanning van de mensen vermindert, een geestelijke en zenuwachtige spanning tot gevolg heeft. Dit was tot voor kort onbekend. Maar we zien nu veel nutteloze zorgen en moeite in deze zenuwachtige opwindingsdie het niet waard zijn vergeleken te worden met de allereerste behoefte: onze zielen voeden en de Heer dienen. Wat doen we met onze vrije tijd? Laat iedereen zichzelf onderzoeken voor de Heer. Mensen van deze tijd, rijk of arm, brengen hun vakantie door, of dromen ervan, met plezierreizen of in sportbeoefening. Of genieten van de ontzenuwende leegheid van het strand en toeristenoorden die worden aangeprezen. Zouden wij hun gedrag navolgen in deze ledigheid?

Ik wil niet spreken als rechter of zedenmeester, dat weet God. We weten heel goed wat het huidige bestaan meebrengt aan strijd en moeilijkheden. De omstandigheden van iedereen zijn weer anders, wat betreft leeftijd, omgeving en land. Maar juist de deugd die wij moeten voegen bij het geloof, pakt deze moeilijkheden flink aan. Zij strijdt tegen dit algemeen aanvaarde verlangen om te voldoen aan de begeerte van de ogen, de begeerte van het vlees en de hoogmoed van het leven met nieuwe middelen. Ze worden door deze activiteiten verhinderd om te leven naar Gods gedachte.

Door liefde gedreven

Het zijn trouwens altijd de dorens van de zorgen, van de rijkdom en van de genietingen van het leven, die het zaad verstikken zodat de vrucht niet rijp wordt (Luk.8:14). De zucht naar genot die door de moderne beschaving wordt aangeboden, en die steeds maar meer biedt, doet meer kwaad dan vervolgingen. Zullen wij aan de bedrieglijke genietingen van de zonde onze geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten opofferen en net zoals Ezaü ons

eerstgeboorterecht verkopen voor eten? Dit alles is een zaak van het hart. Wij hebben nodig, gedrongen te worden door de liefde van Christus en te oordelen, dat als Eén voor allen gestorven is, allen dan gestorven zijn. En net zoals Paulus, alle dingen schade te achten om Christus wil. *“Opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt”* (2 Kor. 5:14,15).

Hoeveel gelegenheden laten wij voorbijgaan om de karaktertrekken te laten zien van de reine en onbesmette godsdienst voor onze God en Vader. Laten wij wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en actief zijn om onszelf onbesmet van de wereld te bewaren (Jak.1:27). Bij ons ontbreekt het vaak aan ijver om de voeten te schoeien met de toerusting van het evangelie en tot de zondaar te spreken over de Heer. Een gave als evangelist is daarvoor niet nodig, maar alleen liefde tot de Heer en liefde voor de verloren ziel.

Het arbeidsveld is zeer groot. Wij hoeven ons niet af te vragen of die arbeid klein of groot is. Ook niet wat voor gevolg die heeft, in het oog van de wereld. Die vergist zich er vaak in, hoewel de wereld vaak beter weet dan wij wat de goede werken zijn die wij horen te doen (Tit. 3:8). Het is belangrijk voor de getrouwen in Filadelfia is, dat de Heilige en Waarachtige hun werken kent, zelfs als Hij de waardering die Hij ervoor heeft, niet uitspreekt.

Deze christelijke activiteit is duidelijk van alle tijden, maar zij wordt meer en meer een verstandelijke dienst in een tijd van algemeen verval, en dat gaat vooraf aan afval. Die dienst of activiteit vereist een toenemende inspanning, die groter wordt naarmate de getuigen minder en zwakker worden. Sterkt u, zegt Paulus tot Timotheüs, met het oog op deze moeilijke tijden van de laatste dagen. Houdt wat u hebt, zegt de Heer tot Filadelfia, dat kleine kracht heeft.

Vurig van geest

Die activiteit heeft een blijvende waarde, als ze aangemoedigd wordt door een vurige geest, terwijl ze de Heer dient. Net zoals het hart van de kinderen van Korach een goed woord voortbrengt om de Koning te eren, zo brengt de geest van de ware dienstknecht goede woorden voort om zich van die taak te kwijten. Tegelijkertijd moet hij een algehele afhankelijkheid laten zien. Het gaat niet om dingen die ons goed dunken, die wij ondernemen en waarover wij de goedkeuring van God vragen. Het gaat om dingen, die God ons opdraagt te doen en waarvoor Hij ons uitzendt, want wij worden niet door mensen gestuurd.

Volgens plan

Wij hebben het nodig om de wil van de Heer te onderscheiden, maar wij stellen daar zo dikwijls onze eigen wil voor in de plaats. Bij het construeren van een machine of de bouw van een huis loopt de werkmans gevaar het geheel te bederven als hij zijn aandeel naar eigen inzicht doet, zonder rekening te houden met de tekening en het plan van het geheel en met de voorschriften van de details die door de ontwerper of architect zijn gegeven.

Pauzes

Aan de andere kant moeten we niet vergeten dat de Heer ons niet nodig heeft en dat wij, als we alles gedaan hebben wat ons bevolen is, nutteloze slaven blijven (Luk. 17:10,11). Hij weet wanneer wij rust nodig hebben. *“Komt uzelf met Mij afzonderlijk naar een woeste plaats en rust wat”*. Onderbreking van activiteit stelt de ware gehoorzaamheid van Jezus op de proef. Als Jezus hoort dat Lazarus ziek is, blijft Hij nog drie dagen in de plaats waar Hij is. De Geest, en niet de aandrang van onze harten, leidt de activiteit naar Gods gedachte. We zijn verbonden aan Hem, die zegt: *“Zonder Mij kunt u helemaal niets doen”*.

Invloeden op de activiteit

Ook is de activiteit nederig, Zij plaatst zich niet op de voorgrond. Ze is vreedzaam zoals alle wijsheid die van boven komt; rustig werkend, zegt Paulus in 2 Thess. 3:12. Opwindig is een van de lelijkste eigenschappen voor de dienstknecht van de Heer. Martha maakt zich zo druk om de Heer Jezus waardig te ontvangen, dat zij de vurige geest van haar zus niet ziet. Daarom berispt ze haar gast, die zij zo graag wil eren. De tijd zal komen, dat de schijnbare inactieve overdenking van Maria resulteert in het grootste dat iemand op aarde ooit gegeven is om te doen. Zij giet de nardus, die zij heeft bewaard voor Zijn begrafenis, over het lichaam van de Heer Jezus, tijdens Zijn leven.

Wij voelen wel aan dat in die sfeer van echte christelijke activiteit er geen plaats is voor werken die opvallen. Hierop beroemt zich de christelijke belijdenis. En hoeveel toewijding er ook is, en er is veel toewijding, de invloed van mensen maakt gebruik van verstandelijke vermogens of van aanzien of van financiële mogelijkheden. Natuurlijk is het een verantwoordelijkheid en een zegen voor hen, die tijdelijke middelen hebben ontvangen, om ze te gebruiken voor het goede, in afhankelijkheid

en nederigheid, om de Heer te dienen. Toch is er een gevaar voor hen en voor de Gemeente om deze middelen te verwarren met de genadegaven die wij moeten uitoefenen.

“En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt” (Kol. 3:17).

We komen altijd weer op deze gouden regel uit.

Bron: Le Messenger Evangélique 1962-253; Titel: Activité

